

Preken

Uitgave van de Verrijzeniskerk - de Schalm

Matteüs 7, 24 – 8,1 Bouw je leven op de rots

jeugddienst 08-07-2012

Lieve gemeente van onze Heer Jezus Christus,

Iedere huizenbouwer weet hoe waar het is wat Jezus zegt: je bent verstandig als je je huis op een rots bouwt. En je bent dom als je je huis op zand bouwt.

Een huis bouw je op een stevige ondergrond. Als die er van zichzelf niet is, dan heij je palen in de grond om te voorkomen dat het huis gaat verzakken en zelfs instort als er regen komt en storm.

Als er nu één ding duidelijk is in onze tijd, dan is het dat nu zeker aan het gebeuren is waar Jezus het over heeft: de regen valt neer, de stormen komen, de winden waaien en storten zich op ons huis.

We kunnen denken aan de economische en financiële crisis, waarin we zijn terecht gekomen.

Dagelijks horen we van ingrijpende maatregelen die politici moeten nemen. We moeten bezuinigen. Alles wordt duurder. De werkloosheid neemt toe. Jongeren die hun schooldiploma hebben gehaald vinden geen werk.

Maar de crisis is ruimer. Die betreft heel onze tijd met alles wat daarin aan het gebeuren is.

Er is ook een klimaatcrisis. En een voedselcrisis.

Er zijn de talloze privé-crisis. Dat je iemand van wie je hebt gehouden, kwijt raakt. De moeilijkheden, waar je zo maar in terechtkomt. Dat je overhoop ligt met anderen en ook met jezelf.

Er zijn veel vragen. Hoe moet het verder met onze wereld? Met de Arabische landen? Met de oprukkende, radicale islam? Hoe moet het met de kerk, met ons eigen bestaan?

Toen begon het te regenen en de bergstromen zwollen, en stormen staken op en het huis werd aan alle kanten belaagd. Maar het huis stortte niet in.

Het gaat vanmorgen om het bouwen van een huis.

Wat bedoelt Jezus?

Niet ons eigen huisje, ons eigen bestaanje met alles van en voor onszelf.

Het gaat Jezus om een huis, waarin je zelf kunt wonen, maar waarin ook een ander kan schuilen, en waarin ook God zich zou thuis voelen. Het gaat dus om ons leven, om de roeping van ons leven. Om de vraag waar je je leven op bouwt. Waar je je leven op fundeert. Weet wat je doet. Niet bouwen op zand, maar bouwen op de rots.

Er zijn mensen die bouwen op zand.

Ze hebben wel degelijk iets van God en het evangelie gehoord en begrepen. Ze leven wat en ze geloven een beetje. Maar ze doen er niet echt wat mee.

Voor een mens die ze aardig vinden zullen ze best wel eens wat doen. Aan een actie die ze aanspreekt zullen ze ook wel iets geven. Christelijke gedachten en gevoelens zijn ze niet vreemd.

Maar er verandert niets wezenlijks met ze. Het geloof doet ze niet écht wat. Ze worden er niet rijker en ook niet armer van. Als het tegenloopt in het leven zijn ze nergens en aan God hebben ze ook niets.

Jezus zegt: zo moet je het niet doen. Dom, onverstandig. Echt zonde.

Bouwen op de rots. Dat is het andere.

Dat is veel zwaarder werk. Het gaat ook minder snel. Het kost soms zoveel moeite, dat je het wel zou willen opgeven.

Wat het is?

Niet alleen maar dat je weet en gelooft dat Jezus je vriend is en dat je bij God altijd terecht kunt.

Dat je bidt en uit de bijbel leest. Dat je naar de kerk gaat.

Dat is allemaal belangrijk, maar Jezus zegt nog iets anders.

Hij zegt: "Wie deze woorden van mij hoort en ernaar handelt, kan vergeleken worden met een verstandig man, die zijn huis bouwde op een rots".

Het gaat om horen en doen, om horen en gehoor geven, om horen en gehoorzamen.

Tja, dan komen we met onze vragen en bedenkingen. Want in het voorafgaande, we noemen het de Bergrede, hoorden we Jezus verrassende dingen zeggen.

Over het zoeken van het Koninkrijk van God. Dat dat voor ons op de eerste plaats moet komen. Maar er zijn zoveel andere dingen die ons op dit moment in beslag nemen.

Over elkaar aanvaarden en vergeven. Om daar zelf mee te beginnen. Ook als je vindt dat die ander de eerste stap moet zetten.

Over elkaar hoog houden en goed spreken van elkaar. Dat zelfs in pesten en uitschelden al de kiem ligt van het grotere kwaad, dat uitloopt op moord.

Over het delen met anderen. Ja, heel mooi, zeggen wij, maar je kunt toch niet aan de gang blijven? Anderen doen het ook niet. Het leven is nu eenmaal dat je voor jezelf opkomt. We hebben de handen vol aan onze eigen zorgen en problemen.

Over omzien naar mensen, opkomen voor anderen, verweg, en dichtbij.

Ja, maar wat kan ik doen aan de ellende in Afrika, en in Azië, en in Oost-Europa? Ik ben maar ik. En wij hebben in ons land de handen meer dan vol aan onszelf.

Zúlke dingen zegt Jezus. En nog veel meer. Lees het thuis nog maar es door – Matteüs 5, 6 en 7.

Mooie woorden, maar ook prikkelende en onrustig makende woorden.

Wie deze woorden van mij hoort en ernaar handelt. Die is als een verstandig man, die het huis van zijn leven bouwt op de rots.

Jezus' woorden serieus nemen. Ik denk dat dat al een begin zou zijn. Minstens zo serieus nemen als de raad van een vriend, als het advies van de arts, als de wijsheid van iemand die we hoog hebben en vertrouwen.

De woorden van Jezus, die vind je in de bijbel. Daar kun je ze horen.

En wat ze betekenen, ja, dat kun je ontdekken in de uitleg van die woorden. Dat gebeurt in de kerk. Hier dus. In de kindernevendienst en in de jeugdkerk. En ook zondag aan zondag in al die gewone kerkdiensten. Daar staan de woorden van Jezus en van God centraal. Die willen we horen. En hun betekenis voor ons leven van elke dag. En ze vervolgens ook gaan doen.

Als we dat doen, horen en doen, dán bouwen we op de rots.

En dat is wat we willen!

Amen

Ds R. Vissinga